

21.5.2017

למידה אינטואיטיבית, למידה מושקעת ואיבוד ידע

למידה אינטואיטיבית:

עיקר הלמידה של רובנו הינו- למידה אינטואיטיבית. עם סיום אירוע, עולה בראשנו אוטומטית התובנה המתבקשת ממנו. לדוגמא – לאחר קיום מפגש עם רשות מסוימת, יהיה ברור לנו מיידית, כי חיוני לשתף במפגש כזה עובד מסוים המתמצא ברשות זאת ופותח את הדלתות.

בעת מפגש מתוכנן בעתיד עם אותה הרשות, תעלה בראשנו אינטואיטיבית אותה תובנה וכך נוכל לממש את הידע שצברנו.

חסרונות הלמידה האינטואיטיבית ויתרונה של הלמידה המושקעת:

בלמידה האינטואיטיבית איננו משקיעים זמן לחשיבה על האירוע שקרה, ואיננו משתפים בו אחרים.

עם זאת, קיים סיכוי רב לכך, שכאשר נשקיע מחשבה- איך ביצענו את מה שביצענו, **נגיע לתובנות שלא נגיע אליהן אינטואיטיבית.** כלומר, בהשקעת זמן קטנה ביותר- נוכל לקבל **ידע נוסף** מאותו אירוע, וזה יתעצם משמעותית כאשר נשתף בכך עובדים אחרים בארגון.

הניסיון מלמד כי באירועים השוטפים, ובוודאי באירועים מורכבים, **טמון ידע פוטנציאלי אשר בדר"כ אינו גלוי לנו ולא נבין אותו ללא חשיבה ודיון.** בהסתמכות על למידה אינטואיטיבית בלבד **הולך לאיבוד אותו ידע פוטנציאלי.**

כיצד נלמד:

מאירועים רבים ניתן להפיק **במהירות** תובנות עם סיומם וללמוד מהם את מה **שלא נלמד אינטואיטיבית.**

חשוב בלמידה כזו -

- להפעיל טריגר.
- לשתף את השותפים לאירוע.

הטריגר – נשאל את 4 השאלות הבאות:

- מה ציפינו שיקרה ?
- מה באמת קרה ?
- מדוע נוצר פער ?
- כיצד נימנע מפער זה בעתיד ?

השיתוף:

כאן באים לידי ביטוי כיווני חשיבה שונים, אינטואיציות מגוונות וניסיון מצטבר רב בהרבה. כל אלה יניבו בהכרח ידע רב יותר מאשר ניתן לקבל אצל העובד הלומד לבדו.

במרבית המקרים, למידה מושקעת בסיום הפעילות אורכת מספר דקות, המעורבים בה זמינים, הזיכרון מהאירוע טרי והמוטיבציה לשאול וללמוד גבוהה. וחשוב לא פחות- אלה הזקוקים לידע הנלמד, בפרויקט אחר למשל, יוכלו לקבל אותו מיד לאחר קיום הלמידה.

במיעוטם של האירועים, יידרש תחקיר מסודר.

אנו מוסיפים ידע חדש ומקטינים את איבוד הידע.

יני